

[Erhard Jakobsen.]

de, der bor i boligerne, have skoler, børneinstitutioner o. s. v., alt sammen skal det udredes af de midler, som kommunen skal låne og derefter skal betale renter og afdrag på.

Derfor ved jeg, at de store ord bliver stikkende i halsen på dem, der kommer med dem, den dag, man skal til at tage stilling til realiteterne, og derfor advarer jeg på forhånd mod, at man kommer med dem, når man skal i gang med den diskussion, som man måske lige så godt kunne føre i dag. Hvad undersøgelsen vil vise, vil nemlig være uden indflydelse på de argumenter, der til sin tid bliver brugt, for de er de evigt gyldne om inflationens forbandelser, som man taler imod og taler imod, mens alle jo godt inderst inde ved, at inflation er noget, man kan prøve at holde igen på efter temmelig fattig evne, men standse inflationen er der ingen der kan. Det er rent hykleri at påstå noget i den retning. Endelig er sandheden jo også den, at der vel til syvende og sidst er større opgaver her i landet end lige dette at holde igen på inflationen. Hvis man ved at begrænse inflationen skal hæmme udviklingen på en lang række andre vigtige punkter, tror jeg nok, man må foretrække at bevare noget af inflationen fremfor at standse mange heldige ting, der i øvrigt er i gang.

Økonomiministeren (*Ivar Nørgaard*): Det viste sig, som jeg jo nok havde frygtet, at håbet om, at man kunne vente med en debat om inflationens kilder og midler til bekæmpelse af inflationen, til antiinflationens udvalgets betænkning forelå, blev beskæmmet. Jeg har nu i modsætning til hr. Erhard Jakobsen det håb — men det kan også være, at det bliver beskæmmet — at vi, næste gang vi skal drøfte inflation og inflationsbekæmpelse, så måske kan stryge nogle af de fordomme, der i dag er blevet givet udtryk for, i lys af det sagkyndige udvalgs redegørelse. Vi er jo så heldige, at formanden for antiinflationens udvalget har overværet hele denne debat og altså dels har fået en række oplysninger om, hvad mange her i salen mener om inflationen og inflationens årsager, dels måske også har haft mulighed for at se, på hvilke områder

hans pædagogiske virksomhed navnlig skal sættes ind, for at debatten kan blive noget saneret i fremtiden.

Hr. Henry Christensen fremsatte nogle kritiske vurderinger af nogle af regeringens hidtidige bestræbelser for at tilfredsstille alle folketingets og også regeringens egne ønsker om at komme ned i problemerne med hensyn til at holde inflationen tilbage; men det forekommer mig, at indvendingerne ikke var helt rimelige. Hr. Henry Christensen hævdede, så vidt jeg forstod ham, at regeringen ikke var villig til at gå ind for hyppigere forbrugsundersøgelser, at vi på en eller anden måde skulle holde igen på dette ønskes realisation. Vi ønsker, at man gennemfører regelmæssige og hyppige forbrugsundersøgelser; så vidt jeg erindrer, har vi fuldt og helt tilsluttet os det her, og mig bekendt er der ingen i regeringen, der hindrer, at det kommer til at ske, sådan som vi er blevet enige om det i folketinget.

Ligeledes forekommer det mig, at de kritiske bemærkninger vedrørende anlægsbudgettet har skudt lidt over målet, idet vi jo i øjeblikket er i fuld gang med — også sammen med hr. Henry Christensen — i folketingets investeringsudvalg at se på en række af disse spørgsmål og problemer og at lægge problemerne helt klart frem for investeringsudvalget. Det, jeg har overværet indtil nu i dette udvalg, er nærmest gået ud på, at man fra de øvrige partiers side i udvalget har fremsat kritiske bemærkninger over for nedskæringerne på statens anlægsbudget; jeg har ikke hørt nogen konkrete forslag fra oppositionspartiernes side om nedsættelser på anlægsbudgettet.

Nu skal jeg ikke gå ind i en mere detaljeret drøftelse af alle de midler, der kan tænkes at blive bragt til anvendelse, når vi til sin tid har fået antiinflationens udvalgets betænkning; men der er dog én ting, jeg godt kunne tænke mig at spørge hr. Henry Christensen om: jeg forstår ikke rigtig, hvad man mener med at ville indskyde et neutralt organ, som skulle tage stilling til tjenestemændenes lønninger. Jeg forstod på hr. Henry Christensen, at han fandt, at når lønningerne blev drøftet ved forhandling mellem økonomiministeren — som det jo har været de seneste år, tidligere var det finansministeren — og tjenestemandsorga-